

само отъ Бердешката деветиока батарея, която бѣше прѣврасно укрита.

Отъ казаното до тукъ се вижда, че цѣлото десето число турциѣ посвѣщаватъ на рекогносцировки, артилерийско обстрѣлване и маневриране съ цѣль да заематъ едно по-съобразно съ обстановката исходно положение за атакитѣ си, които се готвиха да нанесътъ на противника си прѣзъ слѣдующия день. Съ други думи, Сюлейманъ наша правяше тоя день това, което трѣбваше да направи на 9-то или даже 8 число. Съ това, както ще видимъ по доле, той губи най-драгоцѣното за себѣ си врѣме, и дава възможностъ на противника си да приближи своитѣ подкрѣпления.

Защитницитѣ на Шипка отъ своя страна се ползватъ отъ врѣмето, съ цѣль да усилятъ още повече позицията си и се приготвятъ за прѣдстоящата борба.

Загубитѣ и на двѣтъ страни бѣха тоя день ничтожни.

Бѣсно вечерята, началницитѣ на разнитѣ турски колони получиха заповѣдъ да почнатъ огъня на другия день отъ 5 часа сутренята, а рѣшителната атака да се произведе по-късно.

Боя на 11-й Августъ.

Планъ № 3.

Всичката подготовителна дѣятелностъ на противника прѣзъ 10-то число, даваше основание да се вѣрва, че той ще прѣдприеме на слѣдующия день рѣшително настѣпление срѣщу фланговетѣ на позицията, и ще се старае да я овладѣе съ охвати отъ двѣтъ страни.

Прѣдъ видъ на това, начальника на отбраната генералъ Столѣтовъ *) взема мѣрки да се направи едно

*) Старшия началникъ въ Шипченско-Габровския отрядъ до пристиганieto на генералъ Радеcki, бѣше генералъ Дерожински, но той бѣше поржчилъ командуванието на войскитѣ на позицията на началника на българското опълчение генерала Столѣтова, който и остана фактически началникъ до 11-й Августъ вечерята.